

הלכה למעשה

סאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עשרת חיים ברוך, קולבינו היסט

he cannot do it anymore and certainly not on *Yom Kippur* itself.

Talis. It is customary for married men to wear a *talis* for *Kol Nidrei* and *Maariv* on *Yom Kippur* night over their *kittel* (white prayer garment worn to show purity and be somewhat like an angel on this most angelic day of the year). The *beracha* on the *talis* must be made before sunset (שקיעה) and before accepting *Yom Kippur* which some do by saying ובה תפילת יצהר.

Viduy. The Sages instituted a special *viduy* (confession) as we enter *Yom Kippur*. Most *poskim* hold that we fulfill this with the confession in the *Maariv Shemona Esrai*. The **Ramban**, however, holds that the *mitzvah* is to confess after the final meal right before sunset before we enter *Yom Kippur*. It is preferable to fulfill the Ramban's opinion and say some portions of the *viduy* while standing right before sunset. One can also accomplish this by saying the *viduy* portion of the *mitzvah* while standing and saying it before sunset (7).

Kol Nidrei. *Kol Nidrei* should begin before sunset. Ladies who said the *beracha* of "שהריענו" by candle-lighting should not say it again in *shul* when the men say it after *Kol Nidrei*. This should be announced or posted so ladies do not make this ironic mistake of ushering in *Yom Kippur* with a *beracha* in vain.

Neilah. The last *tefilla* of the day should begin before sunset.

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Select Halachos of Zmanim Relevant to Yom Kippur

Kaparos. There is a custom before *Yom Kippur* to take a chicken and slaughter it as an omen that the chicken will take the place of the person and any evil that would have come onto the person is somewhat transferred onto the chicken leaving the person clean and innocent (1). The ideal time for the *shechita* is in the early morning of *Erev Yom Kippur* before daybreak, because that is a time of goodwill in Heaven and the Gates of Mercy are wide open (2). Some do it right after daybreak (עלות). This is all to catch the ideal moments, but one fulfills the custom with all its benefits at any time during *Aseres Yemei Teshuva* (3).
Mitzvah of Eating on Erev Yom Kippur. Most *Poskim* hold that the *mitzvah* to eat on *Erev Yom Kippur* starts first thing in the morning. Other *Poskim* hold that the *mitzvah* starts the night before (4). Some people eat a small snack or even their supper after nightfall, having in mind to begin fulfilling the *mitzvah* according to the minority opinion.

Mikvah. One should immerse in a *mikvah* on *Erev Yom Kippur* to add purity on this holiest of days. The best time to immerse is after halachic midday (*chatzos*), or in the hour preceding it. If that is not practical, he can do it any time earlier that day (5). If it is within 2 minutes before sunset and he has not yet immersed,

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – כתובות דף פג

The *Mishnah* [שבת קנז:] says that on שבת, one may not be מפיר (annul) a vow of a wife or a daughter nor may one ask a חכם or ב"ד for a release (התרת נדרים), unless this release is needed for שבת. צורך שבת. The reasons are: 1) התרת נדרים is a מצוה אלוהית, 2) טרחה יתירה A release needs to be done before a חכם or 3 people (ב"ד) & this looks like a תורה, which is assur on *Shabbos*. The *Meforshim* ask if releasing a נדר on *Shabbos* is assur, how are we permitted to say כל נדרי on *Yom Kippur* night?

"מיוה"כ שערב, כל נדרי has the words, [נדרים כג:] שיטת ר"ת [יומא פ"ח, כח] ר"א"ש raises a number of issues with this and concludes that כל נדרי is referring to all future נדרים we make & the proper נוסח should be "מיוה"כ היה עד יוה"כ הבא עלינו לטובה". This solves our problem, because as the *sugya* in *Nedarim* teaches us, future *Nedarim* may be dealt with on שבת. The *Rosh* himself adds that קדמונים did have the נוסח of "מיוה"כ שערב" & that is the נוסח he prefers as well. Therefore, says the *Rosh*, since it is assur to be מתיר נדרים on *Yom Tov*, we should be careful to say כל נדרי earlier, before ברכו. The *Rib"ש* says that even according to the *Rosh* the נוסח the *Gemara* in שבת מס' should not pose a problem, because one may be מתיר נדרים on *Shabbos & Yom Tov* if it's לצורך היום & since *Yom Kippur* is a day of שליחה וכפרה, it should be considered a יום לצורך היום.

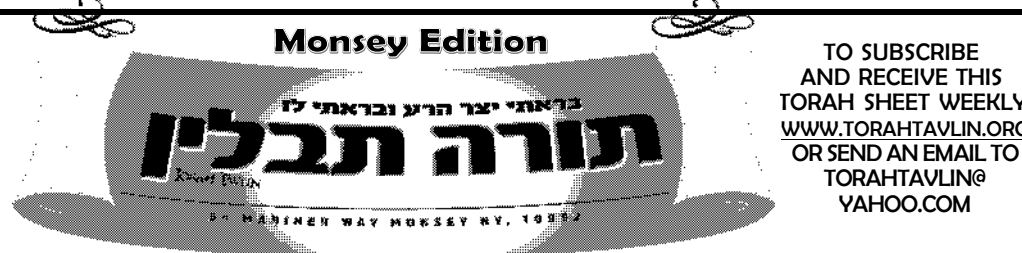
The *Rama* [א, רמ"א] says we are to recite כל נדרי while it is still daytime. The *Mishn"b* adds that even though we say the נוסח of & we are referring to future vows which is *mutar* to do on *Yom Tov*, since it looks like הופרת נדרים which is *assur*, we say it early before *Yom Tov* starts. The *Yom Kippur*, we still perform *nedarim* until next year because of ציחק. The *Yom Kippur* is a day of שליחה וכפרה, so there is no need to do התרת נדרים yet & certainly מקדימין isn't even applicable? He explains based on [וי"ד ר"א, א] יש אומרים that reciting something not "שומע לאוזני" is considered שבלב. Since we are מתיר נדרים & we are חושש for this א"ש, שלא יבלבל דעת החוץ והקהל [מטה אפרים] *chazzan* quietly along with the *chazzan* only say along with the *chazzan* because of ערב ר"ה on התרת נדרים. So, says the של"ה, this is done on ערב ר"ה because of ערב ר"ה on התרת נדרים.

הוא היה אומר

A person's life ends the moment he has fulfilled his purpose - his *tafkid* - on this earth. In my case, *Hashem* has given me lengthy days because the very second that I complete one task and I feel my end is near, I immediately throw myself into a brand new task, which gives my life new purpose. Now that I am once again serving *Hashem* with real meaning and purpose, He cannot possibly remove me from this world!"

A Wise Man would say: "Forgiveness does not always change the past but it can definitely change the future."

Printed By: Quality Printing Graphic Copy & Printing (845)352-8533	* Improve your connection with 'T all the time! ... (SIGN TOO!)	103,902+ מספר מחירים משתנה 955-400-5164 www.dovros.com www.dovros.com	Sponsored By Mr. Earl Rosen in memory of Rabbi Sidney Shoham, HaRav Moshe Ziskind Z"l ben HaRav Yechiel Dov Z"l, Yahrzeit - 8 Tishrei
--	---	---	---

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

שבת קודש פרשת וילך – שבת שובה – ו' תשרי תשפ"ב Shabbos Parshas Vayeilech - Shuva - October 1, 2022

פלא המנחה עש"ק - 5:26 | הדלקת נרות שבת - 6:22 | זמן קריאת שמע / מ"א - 9:13 | זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:49
סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:48 | שקיעת החמה שבת קודש - 6:38 | מוצש"ק צאת הכוכבים - 7:28 | צאה"כ / לרבינו תם - 7:50

courtesy of myzmanim.com

ואת חומרת ענין הירודי ללא כוונה ניתן ללמוד מדברי השל"ה הק" (יומא - עמוד התשובה, פ' גר מצוה, הל' תשובה ד"ה בפך) שמפרט, את האופן הנכון כיצד יש להתוודות: מצות וירודי לפני ה' ישפוך שיחו ויפטר חטאיו, בהכנעה, באימה, ובידא, ברתת, וזיע, וחיל, ובברך כריעה, ובקריעת הלב, בבכי ודמעה, לבקש מחילה וסליחה וכפרה ממלך מוחל וסולח ברוך הוא. ומביא שם עוד מה שכתב החרדים (ריש פרק ב), דכשם שקרבן בלי תשובה נקרא 'זבח רשעים תועבה' (זבחים ז, ב), הכי נמי הירודי בלי הסכמת הלב שימות ולא יחטא עוד - נקרא תועבה ומוסיף החרדים: ובשובו לכסלה - יקטגו עליי בשמים, והרודו הנפך עליי למשחית, שיאמר לפני מלכו של עולם: 'הרי פלוני שהתודה על חטאתו, חזר בעוות פנים לסודו הראשון ככלב שב על קיאו'. והוסיף השל"ה וכתב שמה שאומרים: 'על חטא שחטאתו לפניך בירודי פה, הכוונה בזה שהירודי לא היה אלא בפה ולא בלב!'

ונמצא כי וירודי בלא כוונה ובלא חרטה הלב, לא רק שאינו מועיל, אלא שהופך לקטרוג על האדם, ובוהו שהוא עומד לכאורה ביום הכיפורים, ומתענה ומכה על לבו עשרות פעמים, וחושב שהוא שב בתשובה, טעות כבידה בידו! אדרבה, כל אמירתו זו הופכת לו למקטרג רח"ל. ודמו בפסוק (במדבר יד, כ) שאמר ה' למשה: ויאמר ה' סלחתי כדברך, שסליחתו של הקב"ה, תליה בידים, באופן ומחמת בקשת סליחתך. כלומר, באיזה אופן אתה מבקש זאת הסליחה.

וכמה גדולה מעלתו של המתודה בעצמו על חטאיו, מפורש בוורד הק" (ח"ג רלא א) עיי"ש, ולכן, יתאמץ לשים אל לבו לפני יוה"כ ללמוד את פירוש הירודי, לערוך השבן בנפש באלו חטאים הוא נכשל, להתחרט עליהם שברוך לב. ובהגיע זמן אמירת הירודי יצאו המילים מקדחת לבו השבור מתוך בוש וכלימה, ובהחלטה שלא ישוב עוד לכסלו ונזכה להתחם בספרך של צדיקים גמורים.

כפשוטו אין זה בכלל עבודת התשובה, ועי' בפי' מרפא לנפש (שם) שכתב לכאך דברי החובת הלבבות, שצייץ למה שאמר חז"ל (ילקוט שמעוני מלכים א' רמז רכ"ב) שאחאב היה ללמוד לאכול ב'ר' שעות ביום, ואכל בשישית, ובוה נתקבל תשובתו. וצייץ עוד למה שכתב רבינו יונה (ביסוד התשובה): "זאם אדם חלש הוא שאינו יכול לסבול צינוץ קשים ותעניות ימשוך מתאוותיו, ואל ימלא כל תאוותו, לא במאכל ולא במשתה, וכן אמר הרב ראב"ד שזיה א' מחסדי עולם, הגדר המאכל ולא המופלא מניעת המאכלות, וכן פירוש דבריו של יעוב לגמרי מלאכול בשר ולשתות יין, כי דיך מה שאסרה תורה, אך בעת מאכלו ועודנו תאב לאכול, יניח ממנו לכבוד הבורא מתאוותיו ואל יאכל כפי תאוותו ודרך זה ימנענו מחטואו", עכ"ל. ועל פי זה ביאר המרפא לפנש דברי החובת הלבבות מדוע אחד מתנאים של תשובה הוא לשנות המלבושים ומאכלים, שזוהו בכלל עבודת התשובה, שאם אינו ממלא כל תאוותו בעניני אכילה נושג בתענית לפני השי"ת. לפי"ז יש לפרש רזוח הטעם מדוע בעשרת ימי תשובה אנו נוהגין להחמיד שלא לאכול פת של עכרים שרדי בכלל עבודת התשובה הוא למונע התאוות, ובפרט בעניני אכילה, [האר"ך הגר"א באסתר פ"א, שהוצי"ד מתחיל בתאות אכילה ואח"כ בגמרים קדים ואח"כ לכתף חוב וזכו יע"ו מכלה כל מדותיו של האדם עיי"ש] ועי' מניעת תאות האכילה, יזכה שיקבל תשובתך כמו שקיבל השי"ת תאוות אהב.

טיב התבלין

סאת חזקוני רבי גמליאל חזקוני רבפיץ שליט"א, ר"י שיער השמים ירושלים נעדין
שאינו אנו עיי פנים וקשי ערף לומר לפניך צדיקים אנהו ולא חטאנו אבל אנהו ואבותינו חטאנו ... (נוטה הידוי) - מעלת הירודי ביוה"כ
אנה גולת הכותרת בתפלות יום הקדוש היא הירודי, כאשר בעיצומו של יום הכיפורים אנו מתוודים עשר פעמים, מלבד הירודי של ערב יום הכיפור בתפילת המנחה, וכדי להמחיש את נחיצות הירודי, די לנו אם נתבונן במה שקבעו לנו חז"ל (יומא פז, ב) וכך נפסק להלכה) לומר יודי במנחה של ערב יום כיפור, מחשש שמא ייחנק מני רבבות שאדם נתחב בסעודה, ואף כי מדובר בתשש רוחק ומקרה נדיר שהוא קורה אהוד מני רבבות שאדם נתחב בסעודה, אע"פ כן חששו חז"ל גם לזה, ותיקנו לומר יודי לפני הסעודה כדי שחלילה לא ימות האדם בלא וירודי.

ואם נתבונן, כיצד נראה הירודי שלנו, בין הירודי שלאחד סליחות, ובין בירודי של יום הכיפורים עצמו, נראה שאינו מתוודים ברצינות! כוונותינו ומחשבותינו רחוקות מאד, ואינו עולות בקנה אחד עם מוצא פינו. עד כדי כך, שברוב המקרים אינו יודעים אפילו את פירוש המילות של הירודי, וסתם ממלמלים מילים והופקים על הלב. ומתעוררים מן המחשבות המשוטטות בעקבות המכה' שעל הלב, בלא יודעים מה זה ועל מה זה.

יש לזכור שהירודי הוא החלק העיקרי של עבודת יום כיפור, ולכן, יש להזהר בזה יותר מאשר בכל הפיזיים האחרים, כי אם הירודי לא נעשה כהלכה, פירושו שהאדם לא עשה תשובה, והדי יום כיפור אינו מכפר רק לשבים, כפי שהבאנו בשם הרמב"ם נמצא, שחלילה אין לו כפרתו. גם בעבודת כה"ג ביה"כ, רואים אנו שהתודה שלש פעמים על עצמו, על אחיז הכתנים ועל כל העם ואמר: אנה ה' חטאו עוו פשעו עמך ישראל ... הרי שהיה מפרט בפה החטאים והעוונות והפשעים מתוודה עליהם ומבקש מחילה.

עדותיך אתבונן

לשירם סאת הרב אברהם זמל אבסוס שליט"א, במגיס שוח אברהם
שובה ישראל עד ה' אלקיך כי כשלת בעונך ... (הושע די-ב, והפטרות שבת שובה) - עבודת העשרת ימי תשובה

אנה עכשיו נמצא אנו עומדים בזמן שהוא מסוגל במאוד מאוד לעבודת התשובה, וכדברי הרמב"ם המפורסמים (פ"ב מודל' תשובה הל' ו), והחכם עיניו בראשו לשוב בתשובה שלימה בהודמנות זו, בימים אלו שהוא עת ברצון ביתו. ואחד מן הנהגת שאנו נוהגין בעשרת ימי תשובה והוא להלכה (סי' תר"ג): "שאף מי שאינו נוהד מפת של עכ"ם בעשרת ימי תשובה צריך ליהוד", ע"כ. והלכה זה צ"ב, מדוע אנו מחמדים דוקא בחומרה זה, הרי כל השורץ מלא חומרות שיתכן להחמוד בהם, ואם חז"ל אמרו זהו החומר שצריכין להחמיד בעשרת ימי תשובה, ע"כ יש כאן יסודות גדולות וצ"ב. ונראה בעה"ת לבאר קצת עומק דברי חז"ל אמאי נקטו להחמיד בהמורה זו. תחלה נקדים דברי החובת הלבבות, שכתב בשער התשובה (פ"ה) שאחד מן התנאים של תשובה הוא - "לשנות מלבושיו ותכשיתיו להראות סמני החרטה בדבריו ובמאכליו ובכל תנועותיו, כמו שנאמר (ירמיהו ד, ח): על זאת חטרו שקים וגו', ואמר (יונה ג, ח): יזינתכסו שקים האדם והבהמה", עכ"ל. והדברי החובת הלבבות צ"ב, מדוע חלק בעבודת התשובה הוא לשנות המלבושים ותכשיתיו, וכן לשנות מאכליו, הרי

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply helps families of Melanclim, Agunos and Crusshos in Eretz Yisroel at ZTRCO expense

מעשה אבות סימן לבנים

אבינו מלכנו הננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והשיענו ... (תפילת אבינו מלכנו)

Although the *mitzvah* of *Teshuva* can be done at any time of the year, the practice is most associated with *Aseres Yemei Teshuvah* - the Ten Days of Repentance. The **Rambam** writes in *Mishneh Torah (Hil Teshuvah 2:6)*, that *Aseres Yemei Teshuvah* is an auspicious time for repentance: “*Although repentance and prayer are always effective, they are even more effective during Aseres Yemei Teshuvah when they are accepted immediately.*”

One of the most powerful *Aseres Yemei Teshuvah* and *Yom Kippur* experiences in *Yeshivas Knesses Chizkiyahu* in *Kfar Chassidim*, was recounted by *talmidim* decades later. They would recall with awe the manner in which the famed *Mashgiach, R’ Dov Yaffa ז”ל*, would deliver *mussar shmuessin* all throughout *Elul* at random times of day. The *bochurim* would all be learning in the middle of second *sefer*, and suddenly R’ Dov would walk up onto the *bima* and begin to speak. Sometimes he would talk for a while - an hour or longer - and other times, it would be a short 4 or 5 minute *shmuess*. The *bochurim* would refer to these short *shmuessin* as “מבוקסים” or little bursts, flashes of inspiration, when R’ Dov would recite a thought that just came to him and he felt like passing it on to the *talmidim*. It was not unusual for the *Mashgiach* to stand up late at night and deliver either a half-hour or five-minute *shmuess*. Nobody wanted to leave the *Beis Medrash* for any prolonged period of time for fear of missing one of the *Mashgiach’s* mighty “flashes” which he gave with humility and sincerity.

One year, however, there were no *shmuessin*. Not even the regularly scheduled discourses were delivered. The *talmidim* waited with great anticipation, yearning to hear words of *chizuk* that would allow them to rise and grow in their *avodas Hashem*, but there were none forthcoming. No one could understand what had happened and why the entire month of *Elul* had passed without even a single *shmuess* from the *Mashgiach*. Naturally, a few high-ranking students and married men approached the *Mashgiach* tepidly and asked why he was not following his usual practice at this time of year, but he refused to answer them or he simply shrugged. Many of the *talmidim* were disappointed - this was truly a highlight of the year in *Kfar Chassidim*, and without the *Mashgiach’s* heartfelt words of encouragement and inspiration, how were they to face the *Yom Hadin* and subsequent days of *Teshuvah* and repentance, knowing they were lacking?

Three days before *Yom Kippur*, as the *talmidim* were preparing to *daven Mincha* in the afternoon, the *Mashgiach* suddenly stood up from his seat and with slow, halting strides, walked up to the platform in front of the *Aron Hakodesh*. A hushed stillness quickly descended on the *Beis Medrash* and everyone strained to hear the softly spoken words as they emanated from the *Mashgiach’s* holy mouth: “Many people have come over to me wondering why I have not been delivering any lectures or *shmuessin* this year. The entire *Elul* has gone by and we are now three days before *Yom Kippur* You should know that I generally do not prepare any of the thoughts that I present to you, rather I feel a certain inspiration which enters my heart - thoughts and concepts that I feel can inspire and strengthen the *talmidim*, and I immediately stand up and deliver them to you ... Especially during *Elul*, this would happen on numerous occasions, and I truly believe that these lectures are words that *Hakadosh Boruch Hu* places in my heart and mouth for your benefit ... In truth, I too was wondering why this year, *Hashem* did not place any such words into my heart, words of *mussar* to give over to the public, and since there were no words to deliver, there were no *shmuessin* to give ... It is likely to be possible that you are simply not worthy of hearing such words, and it is not the *ratzon Hashem* for you to experience lectures of *mussar* ... so now that there are literally three days before *Yom Kippur*, it behooves you all to do real *Teshuvah* so that the Almighty can find a way to forgive you ...”

With that, he walked back to his place. The *talmidim* were shell-shocked! A real terror and trembling could be felt from that moment on. His short words pierced their young hearts - more than 100 *shmuessin* could ever have done. The next three days and *Yom Kippur* contained the most powerful expressions of *Teshuvah* ever displayed in the *yeshivah* for years to come!

שובה ישראל עד ה' אלקדך ... (השעך י-ב)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTARAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN

תורת הצבי על הפטרות

Hoshea HaNavi opens the *Haftorah* of *Shabbos Shuva* with a beautiful message to *Klal Yisroel*. “*Shuva Yisroel!*” The Jewish people can indeed return to *Hashem* and repent their sins. But after a *Yom Tov* like *Rosh Hashanah*, when Jews all over the world spend the better part of two days steeped in prayer, is there truly any doubt to the potential for them to do *teshuvah* and return to *Hashem*?

R’ Yaakov Yisroel Kanievsky ז”ל (Kehillas Yaakov) remarks that indeed one should never doubt the ability of each member of *Klal Yisroel* to return to the proper path of *Torah* and *mitzvos*. In fact, even those who have spent their time engaged in sin should never think that his cumulative sins might overshadow the few good deeds that he had done.

The **Steipler** explains that since Jews are required to learn the entire *Torah* and all its accompanying parts, one can easily begin to believe the fallacy that if he cannot achieve full and total perfection in his *avodas Hashem*, he should rather give up. On the contrary, because Jews must strive to achieve it all, every little bit that we do is laudable. When a Jew performs a *mitzvah*, he is in actuality inching his way closer to perfection and for that alone he is to be commended.

While this ideal may be hard to maintain, indeed after the inspiration of *Rosh Hashanah* leading up to *Yom Kippur*, it behooves us to strive for betterment and continue performing *mitzvos* and advancing ourselves in service to the Almighty. In this *zechus*, may we all merit a *Gmar Chasima Tova*.

ויקח משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל (מא-א)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT”L

מחשבת הלב

The *Torah* closes the final chapters of *Moshe Rabbeinu’s* life with the words: “*And Moshe went.*” Where did Moshe go? The **Seforno** and **Ramban** both comment and say that *Moshe Rabbeinu* went to the Jewish people, either to comfort them on his imminently expected passing, or to ask for their permission to leave them. Now, we would think that on the last day of his life, Moshe would be totally immersed in *Torah, Tefillah, Prishus*, etc. Yet, the quintessential leader of our Nation, saw no greater endeavor to busy himself with at this time, than to be *mechazek* his fellow brethren. In fact, the “book-ends” of Moshe’s life as documented in the *Torah*, are his interactions with people and aiding *Klal Yisroel*. In *Sefer Shemos*, all throughout the *shibud Mitzrayim* and now, with his parting words of comfort and *chizuk*. His legacy was our paradigm leader.

As we stand now in the days between *Rosh Hashanah* and *Yom Kippur*, this idea is truly something to bear in mind to enable us to be *zoche badin*. **R’ Yisroel Salanter ז”ל** taught that one of the greatest *segulos* through which to earn inscription in the *sefer hachaim* is to be one who benefits others. Thus, he is judged, not on his own, but rather by how much he is needed by others.

I saw the following *pschat* which complements this *machshava*. We generally do not mention personal *bakashos*, supplications, on *Shabbos*. So it begs the question - how are we permitted to say “זכרנו לחיים” on *Shabbos Shuva*?

The **Sifsei Tzaddik** answers, that the sad fate of the wicked *רשעים* was already sealed on *Rosh Hashana*. For them it’s *mamash pikuach nefesh!* So we, their fellow brethren, beseech *Hashem* on their behalf, to have the *gezeirah* overturned! In this way, we display the *middah* of *Moshe Rabbeinu* which was to be “נשמה בעול חבריו”. And just as we all try our utmost to be *mechazek others, and benefit them, so too, may ה' הקב"ה* with us *מסיב* with us and grant us all a *Gmar chasima tova b’sifran shel Tzaddikim!*

משל למה הדבר דומה

בי כיום הזה יכפר עליכם למועד אתכם מכל חטאתיכם ... (ויקרא מז-ל) **משל**: Russia is known for it’s long brutal winters and the excessive amount of snow it receives during that time. Today, Moscow employs close to 20,000 workers with over 6,000 vehicles, including plows and “Golden Claws” - wheeled vehicles, that scoop up piles of snow and toss them into trucks. Some of the snow is dumped into the Moscow River, while the vast majority of it is taken to melting stations that can handle 12,000 truck-loads of snow a day.

Such is the process today. But back in the olden days, they had to come up with other ideas. During the communist regime when “everyone was equal,” Moscow had a special law on the books. Every citizen would have the privilege of cleaning “Mother Russia” by shoveling the snow in front of their own home. Failure to do so was subject to a hefty fine. Naturally, in good old Communist Russia, no one actually

listened. They would simply wait for the inspector to come around and then run out into the freezing cold holding a shovel in hand, as if they had been “working on it all day!”

During one particular heavy snowfall, as the inspector came around, one man decided it was simply too cold to pretend and he wasn’t venturing out of his home. It wasn’t long before he received a knock on his door and was handed a hefty fine. “Why am I different than the rest of the block,” the man complained. “No one else has cleaned on the block yet!”

“The difference is,” replied the inspector, “that at least they show they are trying, while you just simply sit inside and do not care about your own beloved Motherland!”

נמשל: **R’ Yechezkel Levenstein ז”ל (Ohr Yechezkel)** would repeat this story before *Yom Kippur* and say: “*Rabbosai*, even if you know from past experiences that you won’t really clean yourself up from the sins of the past completely, at the very least, show that you are trying!”

ואמר ביום ההוא הלא בני אין אליך בקרבי מצאני הרעות האלה ... (לא-א)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

דרגה יתירה

The purpose of life is to be connected to *Hashem*. Every *aliya* and *yerida* (up and down) in a person’s life is connected to the attribute of *dveikus*. No matter what a Jew does, he is either attaching himself to *Hashem* or, if his action is not pleasing, detaching himself from *Hashem*. The most important thought that a Jew must have before he does any act is to determine if it will bring HIM closer or further from *Hashem*. The **Nesivos Sholom, R’ Sholom Noach Barzovsky ז”ל**, adds that in much the same manner, all the trials and tribulations in life are not necessarily a punishment for impure desires or thoughts of heresy, but rather the *yetzer hara* puts in front of a person all sorts of trials of both body and mind, until it appears as if from Heaven he is being pushed away from the source of life, and his prayers are not being heard because he has become unwanted in the eyes of Heaven. It is as if an iron wall has gone up between him and his Father in Heaven. This is the most difficult tribulation of all, and a Jew must employ every tactic of *kedusha* to strengthen his belief in *Hashem* even more.

“*As I walk through the valley of the shadow of death, I do not fear evil for You are with me.*” (תהלים כג) The understanding of any *nisayon* is to determine; if one’s *dveikus* to *Hashem* is permanent then this temporary trial will not break his bond; but if his closeness is only temporary, then any passing tribulation can easily separate him from His Creator.

The **Yesod V’shoresh H’avodah** quotes from the **Rambam** that all the negative incidents that occur to respectable and righteous individuals - prophets and the purest of *chassidim* - only come about at a time when the bond of *dveikus* is weakened or cut short, and only then, while he is separated from *Hashem*, is the evil able to affect him. However, at any time that the *dveikus* is strong and one feels a deep connection to *Hashem*, no evil is able to befall him. This is what *Teshuvah* accomplishes! May our *Teshuvah* be accepted and may we all be sealed for a wonderful year filled with all *Hashem’s* sweet blessings.